

[Indenrigsministeren.]

Jeg har nok lagt Mærke til, at det ærede Medlem i sin Forelæggelsestale i Dag bygger nogle af sine Betragtninger paa en saa og saa stor Nedsættelse af den samlede Byrde til Staten, men det maa jeg bede det ærede Medlem holde udenfor dette Forslag. Om Skatterne kan nedsættes i Kraft af, at vi sparer visse Udgifter, er en Sag for sig; det, vi drøfter i Dag er, hvorledes denne Reform kan gennemføres paa de nuværende Skatteudgifters Grundlag. Det siger sig selv, at de Skattenedsættelser, det ærede Medlem har syntes at regne med, maa man selvfølgelig regne med alligevel, hvis de kan foretages; de kommer ikke Reformen ved.

I det hele taget maa jeg sige, at det er mig ubegribeligt, at man fra Retsstatspartiets Side har tænkt sig Muligheden af at afskaffe Skatterne paa de største Indtægter, forinden man gaar til Nedsættelse af de indirekte Skatter. Naar det ærede Medlem her i Dag har antydnet, at hans Forslag var Udtryk for Husmandsstandens Krav siden 1902, maa jeg protestere. Det har aldrig været den danske Husmandsstands Krav, at Skatterne paa de største Indtægter skulde ophæves før de indirekte Afgifter.

Men ved Siden af de Bemærkninger, jeg har gjort her om Forudsætningen for Indførelsen af Grundskyld til Staten, maa jeg gøre opmærksom paa, at Kommunerne i en Aarrække i hvert Fald vil komme til at mangle nogle Millioner Kroner efter denne Reform. Hvis man gennemfører denne Reform i Dag med de nuværende kommunale Udgifter, vil altsaa det første, det ærede Medlem derefter faar at gøre, være at indføre nogle nye Skatter til Kommunen. Det er ikke saa forfærdelig mange Millioner, det drejer sig om; men det er dog nogle.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne, at der her i Tinget er omdelt en Pjece, som kalder sig „Sporskiftet i dansk Politik“. Saa vidt jeg kan se, er denne Pjece ikke udgivet af Retsstatspartiet; men den fremtræder dog paa en saadan Maade, at jeg straks maatte mene, at man fra Retsstatspartiets og Forslagsstillernes Side hæftede for, hvad der stod deri. Jeg vil dog, efter at have set Pjecen igennem, betvivle, at dette kan være Tilfældet. Der findes i denne Pjece Beregninger — eller jeg kan som gammel Statistiker ikke kalde dem Beregninger, men Opstillinger af Kendsgerninger eller rettere paastaaede Kendsgerninger —, der er af en saadan Art, at jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hans

Hansen kommer til at tage Afstand derfra i Dag, saa meget mere som det ærede Medlem i Gaar viste en berettiget Æmfindtlighed med Hensyn til Kravet om at holde sig til Sandheden.

Jeg gør først opmærksom paa, at den, der læser, hvad der i denne Pjece, Side 31—33, siges at ville blive Følgen af Reformens Gennemførelse, maa faa det Indtryk, at der her er Tale om Virkningerne af hele Reformen, medens det — det fremgaar ogsaa af det, der staar foran; men man kan blot ikke slutte det af Konklusionen — kun drejer sig om Indførelse af Grundskyld til Staten; der er slet ikke i Beregningen taget Hensyn til Virkningen af dens Indførelse for Kommunernes Vedkommende.

Jeg gør endvidere opmærksom paa en saadan Ting, som at man i disse Beregninger ved Opgørelsen af de Lettelser, som opnaas, har medregnet hele den Erstatning, som skal ydes Jordejerne i Henhold til Forslagets § 15, medens efter Forslaget den Erstatning, der skal ydes, jo skal ydes Jordejerne under Hensyn til hele Reformens Gennemførelse, Indførelsen af alle de 5 pCt. og ikke blot Paalægningen af Grundskyld til Staten.

Men dernæst bygger hele Opstillingen — og det er overhovedet Grundlaget for de Resultater, man kommer til — først og fremmest paa de Lettelser, der skulde fremkomme paa Toldafgifterne. Der er her regnet med, at Toldudgifterne for en Husmandsfamilie og for en Gaardmandsfamilie ligger omkring 10—12 pCt. af Husmandens eller Gaardmandens samlede Forbrug. Paastanden er fuldkommen fantastisk. Der foreligger fra Statistisk Departement fra 1928 en Beregning angaaende dette Forhold, og deri fastslaas, at for en Husmandsfamilie og en Gaardmandsfamilie kan man regne, at Toldskatterne udgør ca. 3 pCt. af deres Forbrug.

Jeg skal nævne et andet Eksempel i samme Forbindelse. Forslaget, som er forelagt, regner med, at Statsgrundskylden f. Eks. i det tiende Aar skulde være steget til 45 Mill. Kr., og da der til Nedsættelse af Toldskatterne skal anvendes dette Beløb minus de nuværende Ejendomsskatter til Staten, 12 Mill. Kr., saa skulde der efter Forslaget om ti Aar kunne anvendes 33 Mill. Kr. Men i Pjecen regnes der gladelig med, at efter ti Aars Forløb er Nedsættelsen af Tolden sket med 75 pCt., det vil sige med 75 Mill. Kr. Det vil sige, at der paa denne Konto tilfældigvis er kommet et lille Hul i Kassen paa 40 Mill. Kr.

Paa et saadant Grundlag er det ikke vanskeligt at lave Lettelser for Befolk-